

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.I.21.944/2015/5. szám

A tanács tagjai: Dr. Kiss Gábor a tanács elnöke
Salamonné Dr. Piltz Judit előadó bíró
Dr. Csentericsné dr. Ágh Bíró Ágnes bíró

A felperesek:I. rendű
II. rendű
III. rendű
IV. rendű
V. rendű
VI. rendű

A felperesek képviselője: Dr. Pogány Júlia ügyvéd

Az alperesek: I. rendű
II. rendű

Az alperesek képviselője: Dr. Sári Zoltán ügyvéd
(fél címe 2)

A per tárgya: Tartási szerződés érvénytelenségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek: I-VI. rendű felperesek

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma: Fővárosi
Ítéltábla 1.Pf.21.597/2014/4/II.

Az elsőfokú bíróság és a határozat száma: Budapest Környéki
Törvényszék 16.P.22.998/2012/42.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.21.597/2014/4/II. számú jogerős ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg egyetemlegesen az alpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 300.000 (Háromszázezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a IV. rendű felperest, hogy az államnak felhívásra fizessen meg 125.000 (Százhuszonötezer) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket, az ezt meghaladó le nem rótt 1.375.000 (Egymillió-háromszázhetvenötezer) forint felülvizsgálati

eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A néhai idősebb B.L.-nek és feleségének, néhai idősebb B.L.-nének három gyermeke volt: az I. rendű alperes, néhai B. F., az V. rendű felperes édesapja, valamint néhai S.L.-né az I., II., III. és IV. rendű felperesek édesanyja, a VI. rendű felperes házastársa. Az I. és II. rendű alperes házastársak.
- [2] Idősebb B.L. és felesége tulajdonában állt a K. út 38. szám alatti ingatlan. Az I. rendű alperes 1990 decemberében a szülei ingatlanába költözött, míg házastársa a II. rendű alperes a D. út 1-3. szám alatti lakásukban maradt.
- [3] Az idős szülők állapota körülbelül 2001. évtől kezdett el romlani, az ellátásukban egyre nagyobb segítségre szorultak. Ebben gyermekeik voltak segítségükre, akik felváltva gondoskodtak róluk.
- [4] Idősebb B.L.-nél a 2006. június 24-ei kórházba kerülését követően június 27-én pszichiátriai vizsgálaton súlyos fokú dementia vascularist állapítottak meg. Július 4-én pszichiátriai teendő hiányában otthonába bocsátották. Ezt követően szüleit S.L.-né vette magához, és lakásában látta el őket október végéig. A testvérek megállapodása alapján a másik két testvér, az I. rendű alperes és néhai B. F. 2006 novemberétől 2007 júniusáig felváltva gondozták a szülőket, majd ettől az időponttól 2008 áprilisáig a három testvér havonta felváltva látta el őket, valamint vette fel és kezelte a nyugdíjukat.
- [5] Néhai S.L.-né utoljára 2008 áprilisában gondozta a szülőket, ekkor - néhai B. F. súlyos betegsége miatt - az I. rendű alperes vette át ezt a feladatot és látta el a szüleit halálukig a házukban.
- [6] 2008. szeptember 24-én néhai idősebb B. L. és L.-né közokiratba foglalt tartási szerződést kötöttek az alperesekkel, amelyben az alperesek kötelezettséget vállaltak az I. rendű alperes szüleinek tartására, betegségük esetén ápolására, gondozására, haláluk után megfelelő módon történő eltemettetésükre. Az eltartottak ennek fejében a közös tulajdonukban álló ingatlanuk tulajdonjogát holtig tartó haszonélvezeti jogukkal terhelten az alperesekre ruházták, egymás közt egyenlő arányban.
- [7] Idősebb B.L. 2008. október 22-én, idősebb B. L.-né - a per alatt - 2010. április 11-én elhunyt.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

- [8] A felperesek keresetükben a tartási szerződés érvénytelenségének megállapítását kérték a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi

IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 17.§ (1) és (2) bekezdései alapján. „Másodlagos” kérelmük arra irányult, hogy a bíróság a Ptk. 235.§ (1) bekezdése alapján állapítsa meg, hogy a szerződés annak megkötése időpontjától kezdődő hatállyal érvénytelen és a Ptk. 237.§ (1) bekezdésének megfelelően állítsa vissza az eredeti állapotot, vagyis a szerződéskötés előtt fennállt helyzetet. Keresetük indokaként előadták, hogy álláspontjuk szerint a szerződés megkötésekor idősebb B.L. és idősebb B. L.-né cselekvőképtelen állapotban voltak. Elmeállapotuk miatt nyilvánvalóan nem mérhették fel a szerződés jogi következményeit.

- [9] Az alperesek a kereset elutasítását kérték arra hivatkozással, hogy a szerződéskötéskor mindkét eltartott cselekvőképes volt. Hivatkoztak továbbá a Ptk. 17.§ (3) bekezdésére, amely szerint a gondnokság alá helyezés nélkül is cselekvőképtelen nagykorú személy jognyilatkozatát cselekvőképtelenség miatt nem lehet semmisnek tekinteni, ha tartalmából és körülményeiből arra lehet következtetni, hogy a jognyilatkozat a fél cselekvőképessége esetén is indokolt lett volna. Álláspontjuk szerint az idős szülők már 2008-ban gondozásra szorultak, amely teendőket 2008 májusától az alperesek látták el mellettük, ezért a rászorultságukra tekintettel a jognyilatkozatuk cselekvőképtelenségük esetén is indokolt lett volna.

Az első- és másodfokú ítélet

- [10] Az elsőfokú bíróság ítéletével a 2008. szeptember 24-én kötött tartási szerződés érvénytelenségét állapította meg és rendelkezett a felperesek tulajdonjogának, illetve holtig tartó haszonélvezeti jogának bejegyzése iránt.
- [11] Határozata indokolásában kifejtette, hogy a Ptk. 17.§ (1) és (2) bekezdései alapján a perben annak megítélése, hogy az eltartottak jognyilatkozatuk megtételekor átmenetileg vagy állandó jelleggel cselekvőképtelen állapotban voltak-e, bírói mérlegelés kérdése, mivel egyikük sem állt cselekvőképességet korlátozó vagy kizáró gondnokság alatt. A bizonyítási eljárás eredményeképpen azt állapította meg, hogy idősebb B.L. ügyei viteléhez szükséges belátási képessége teljesen hiányzott. Idősebb B.L.-né vonatkozásában szintén akként ítélte meg, hogy a szerződéskötés időpontjában nem rendelkezett ügyei viteléhez szükséges belátási képességgel, ezért tudata egyáltalán nem fogta át a szerződéskötés tényét és annak következményeit.
- [12] A bizonyítékok értékelése körében az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy idősebb B.L. cselekvőképességének vizsgálatánál F. A. M., F.-né M. M. és T. M. L.-né tanúk vallomásait bizonyítékként nem értékelte, mert azok megítélése szerint ellentétben álltak a per egyéb aggálytalan bizonyítékaival.
- [13] Idősebb B. L.-né vonatkozásában az elsőfokú bíróság nem fogadta el a perben kirendelt igazságügyi elmeszakértő szakvéleményét, mert álláspontja szerint a szakértő nem adta okát annak, hogy milyen

indokok alapján állította a szakértő a belátási képesség hiányát. Nem értékelte továbbá bizonyítékként U. P. tanúvallomását, mert az álláspontja szerint ellentétes volt a többi tanú vallomásával és a bizonyítás egyéb eredményével.

- [14] Mindkét eltartott vonatkozásában vizsgálta a Ptk. 17.§ (3) bekezdésében írt feltételeket és arra a megállapításra jutott, hogy a szerződéskötés az alperesek ötlete volt, szülei nyugdíját a szerződéskötést követően az I. rendű alperes vette fel és kezelte, tehát összességében a tartási szerződés megkötése elsődlegesen nem az eltartottak érdekeit szolgálta, mivel tényleges tartásra az elsőfokú bíróság megítélése szerint nem szorultak, csak egészségi állapotuk miatt gondozást és felügyeletet igényeltek, amit tartási szerződés nélkül is meg lehetett volna oldani. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a szerződéskötés az eltartottaknak nem állt volna érdekében abban az esetben sem, amennyiben ügyeik viteléhez szükséges belátási képességgel rendelkeztek volna.
- [15] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint - bár erre a felperesek nem hivatkoztak - megállapítható, hogy a tartási szerződés a Ptk. 200.§ (2) bekezdése alapján nyilvánvalóan a jóerkölcsbe ütközik. Ezt a megállapítását - egyebek mellett - a szerződéskötés előzményeire, annak körülményeire és a szerződés céljára alapította.
- [16] Az elsőfokú bíróság a szerződéskötés előtt fennálló állapotot a Ptk. 237.§ (1) bekezdésére hivatkozással akként állította vissza, hogy a törvényes öröklés rendje szerint rendelte el a felperesek tulajdonjogának és haszonélvezeti jogának bejegyzését. Egyben kiemelte, hogy mivel a szülők részére nyújtott tartás költségeit az alperesek előadása szerint is fedezte a néhaiak nyugdíja, ennek elszámolásáról, visszafizetéséről nem kellett rendelkeznie.
- [17] Az alperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította.
- [18] Határozata indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabályt sértett, továbbá a rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűtlenül értékelte és mérlegelte, indokolásának számos megállapítása iratellenes, illetve alaptalan feltételezés, ezért érdemi döntését és annak indokolását megalapozatlannak találta.
- [19] A szerződés jóerkölcsbe ütközésével kapcsolatban kifejtette, hogy a semmisségi ok hivatalbóli észlelése esetén az 1/2005. (VI.15.) számú PK véleményből kitűnően a bíróságnak a feleket tájékoztatni kellett volna a semmisségi ok fennálltáról és lehetőséget kellett volna biztosítani arra, hogy erre vonatkozó nyilatkozataikat megtegyék. Ezt az elsőfokú bíróság elmulasztotta, így lényeges eljárás szabályt (Pp. 215.§) sértve, a kereseti kérelmen túlterjeszkedve állapította meg a tartási szerződés érvénytelenségét a Ptk. 200.§ (2) bekezdésére alapítottnak. Ezt meghaladóan utalt arra, hogy a másodfokú bíróság álláspontja szerint a szerződés jóerkölcsbe ütközése nem olyan egyértelműen

nyilvánvaló semmisségi ok, amelyről a bíróságnak a feleket tájékoztatnia kell. Erre tekintettel az ezzel kapcsolatos indokolást az elsőfokú ítéletből mellőzte.

- [20] A másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a fellebbezés megalapozottan támadta a bizonyítékok értékelését, ugyanis az elsőfokú bíróság indokolatlanul és alaptalanul zárta ki a bizonyítékok közül az általa megjelölt tanúk vallomását arra hivatkozással, hogy azok más tanúk vallomásaival, valamint a per egyéb aggálytalan bizonyítékaival ellentétben állnak. A másodfokú bíróság megítélése szerint a kirekesztett vallomások olyan tanúktól származtak, akik az idősebb B. házaspárt régóta ismerték, rendszeresen kapcsolatban álltak velük, egyikőjük esetenként az ápolásukba is besegített.
- [21] Dr. B. Gy. igazságügyi szakértő véleményével kapcsolatban a másodfokú bíróság rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság helyesen minősítette a szakvéleményt aggálytalannak idősebb B.L. tekintetében, azonban alaptalanul mellőzte annak bizonyítékként való értékelését idősebb B. L.-né elmeállapotának megítélése vonatkozásában. Megállapította, hogy lényeges eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor az elmeorvos-szakvéleményt megalapozatlannak minősítve, a rendelkezésre álló adatok alapján a szakkérdésben maga foglalt állást. Utalt arra, hogy a bíróság nincs elzárva attól, hogy a bizonyítékoknak a maguk összességében történő értékelése során a szakértői véleményt mellőzze, ezt azonban csak a perben feltárt kétségtelen tényekre alapozva teheti meg (BH 2000.208.). Megítélése szerint a perben rendelkezésre álló bizonyítékok (különösen az orvosi iratok és tanúvallomások) alapján nincs azt megalapozó kétségtelen bizonyíték, hogy a tartási szerződés megkötésekor néhai idősebb B. L.-né nem rendelkezett az ügyei viteléhez szükséges belátási képességgel, tudata egyáltalán nem fogta át a szerződéskötés tényét és annak következményeit. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság a perben kirendelt szakértő szakvéleményét alaptalanul mellőzte.
- [22] A Ptk. 17.§ (3) bekezdésében írt körülmények vizsgálata kapcsán a másodfokú bíróság akként ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság megállapításai iratellenesek, tévesek, feltételezései alaptalanok voltak. Ilyennek minősítette az elsőfokú bíróságnak azt a megállapítását, hogy a testvérek között a „perbeli időszakban” „konfliktus” alakult ki a szülői ház sorsát illetően, és ennek hiányában a szülők gondozására a korábbiaknak megfelelően sor kerülhetett volna. A másodfokú bíróság érvelése szerint ezt egyértelműen cáfolja néhai S. L.-né, az I., II., III., IV. és VI. rendű felperesek jogelődjének saját előadása, továbbá a perben becsatolt levelezés.
- [23] Utalt arra, hogy téves az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása is, hogy az eltartottak megfelelő nyugdíjjal rendelkeztek, ezért tartásra nem, „csak” gondozásra és felügyeletre szorultak. Ennek ellentmond az I. rendű alperes és testvére által a gyámhivatalhoz intézett levél, valamint az I. rendű alperes nyilatkozata a nyugdíj

összegére vonatkozóan. Úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság alaptalanul bagatellizálta el, hogy a szülők csak gondozásra és felügyeletre szorultak, mert ennek teljesítése adott esetben jóval nagyobb terhet, továbbá elfoglaltságot jelentett, mint az alapvető tartás körébe tartozó szükségletek vagy azok költségeinek biztosítása. Kiemelte, hogy a perbeli adatok szerint a szülők a tartási szerződés megkötése előtt önmaguk ellátására már évek óta nem voltak képesek, ellátásra, valamint ápolásra, gondozásra és állandó felügyeletre szorultak, idősebb B. L.-t még pelenkázni is kellett. Ennek okán - a másodfokú bíróság megítélése szerint - a tartási szerződés megkötésére irányuló jognyilatkozatuk az eltartottaknak érdekében állt és indokolt volt, ugyanis ez biztosította részükre halálukig a megszokott környezetükben, saját ingatlanukban való zavartalan továbbélésüket, teljes ellátásukat, gondozásukat és ápolásukat.

- [24] Úgy ítélte meg, hogy a perbeli adatok alapján bizonyított, hogy idősebb B. L. a tartási szerződés megkötésekor cselekvőképtelen volt, de az is, hogy a szerződés megkötésére irányuló jognyilatkozata cselekvőképessége esetében is indokolt lett volna. Ezzel szemben nem találta bizonyítotttnak, hogy idősebb B. L.-né a szerződéskötéskor az ügyei viteléhez szükséges belátási képességgel nem rendelkezett. Ezért a felpereseknek a tartási szerződés érvénytelenségének megállapítására irányuló keresetét alaptalannak találta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [25] A jogerős ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben - tartalmilag - annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet helybenhagyását, vagy annak részbeni megváltoztatását kérték. Másodlagosan kérték az első- és másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. A felperesek álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206.§ (1) bekezdését, valamint 221.§ (1) bekezdés második mondatát. Álláspontjuk szerint a jogerős határozat iratellenes, kirívóan okszerűtlen, ellentmondásos megállapításokat tartalmaz, ezért a Kúria - figyelemmel az EBH 2006.1526. számú döntésre is - jogosult a bizonyítékok felülmérlegelésére, a tényállás megváltoztatására.
- [26] Az alperesek ellenkérelmükben - tartalmilag - a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérték.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [27] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [28] A Pp. 270.§ (2) bekezdésének és a Pp. 275.§ (3), illetve (4) bekezdéseinek együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálat alapja lehet valamely anyagi jogi vagy eljárási

szabálysértés, utóbbi azonban csak akkor, ha annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása van.

- [29] A Kúria a felperesek Pp. 206.§ (1) bekezdésére, valamint 221.§ (1) bekezdés második mondatára történő hivatkozásával kapcsolatban kiemeli, hogy - ahogyan erre a felperesek maguk is hivatkoztak - abban az esetben van lehetőség a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére és ennek eredményeképpen a tényállás megváltoztatására, amennyiben a jogerős határozat iratellenes, kirívóan okszerűtlen, ellentmondásos megállapításokat tartalmaz.
- [30] A másodfokú bíróság a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között jogosult volt a bizonyítékokat az elsőfokú ítéletben foglaltaktól eltérően értékelni, és ennek részletes indokait is adta. A Kúria a bizonyítékok ilyen módon történt értékelését nem találta okszerűtlennek, ellentmondásosnak vagy iratellenesnek, e körben teljes mértékben egyetértett a jogerős ítéletben foglaltakkal, a felülvizsgálati kérelemre tekintettel az alábbiakat emeli ki.
- [31] A másodfokú bíróság a jogerős ítélet indokolásában kifejtette, hogy álláspontja szerint miért zárta ki az elsőfokú bíróság indokolatlanul és alaptalanul F. A. M., F.-né M. M., T. M.-né és U. P. tanúk vallomását, továbbá részletesen indokolta azt is, hogy az elmeorvos szakvélemény idősebb B. L.-néra vonatkozó megállapításainak kizárása miatt minősült lényeges eljárási szabálysértésnek.
- [32] A másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal egyezően jutott arra a következtetésre a bizonyítékok mérlegelése során, hogy idősebb B. L. a tartási szerződés megkötésekor nem rendelkezett az ügyei viteléhez szükséges belátási képességgel. Az elsőfokú bíróságtól eltérően mérlegelte a bizonyítékokat idősebb B. L.-né elmeállapotának megítélése vonatkozásában. Helyesen vette a mérlegelés körébe az elsőfokú bíróság által indokolatlanul és alaptalanul kizárt tanúk vallomását, mivel a tanúk az idősebb B. házaspárt régóta ismerték, rendszeres kapcsolatban álltak velük, állapotukról közvetlen tudomással, tapasztalattal rendelkeztek.
- [33] A Kúria egyetértett a másodfokú bírósággal a tekintetben, hogy a cselekvőképtelenség megítélése elsősorban különleges szakértelmet igénylő orvosi szakkérdés, amelynek eldöntése elmeorvos szakértő kompetenciájába tartozik. Megalapozottan állapította meg a másodfokú bíróság a bizonyítékok helyes értékelésével, hogy a dr. B. Gy. igazságügyi szakértő által írásban előterjesztett és szóban megerősített vélemény idősebb B. L.-né vonatkozásában megalapozott és aggálytalan, a szakértő elsősorban az orvosi dokumentációk alapján nyilvánított véleményt és megállapításait szakmailag megfelelően indokolta is. Erre tekintettel helyesen állapította meg a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság alaptalanul mellőzte idősebb B. L.-né vonatkozásában a szakvéleményt és lényeges eljárási szabályt sértett azzal, hogy a szakkérdésben maga foglalt állást annak ellenére, hogy a perben nem kerültek feltárásra olyan

kétségtelen tények, amelyek a szakvélemény mellőzését indokolták volna.

- [34] Kiemeli a Kúria, hogy mindkét eltartott vonatkozásában a felpereseket terhelte annak bizonyítása, hogy a szerződéskötés időpontjában nem rendelkeztek az ügyeik viteléhez szükséges belátási képességgel, így a bizonyítatlanság - jelen esetben idősebb B. L.-né vonatkozásában - a felperesek terhére esett.
- [35] A Kúria egyetértett a másodfokú bíróságnak a bizonyítékok felülmérlegelésével kapcsolatos okfejtésével a Ptk. 17.§ (3) bekezdésében írtak vizsgálata kapcsán is. Helyesen állapította meg a másodfokú bíróság a perben rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, hogy az eltartottak a tartási szerződés megkötése előtt már évek óta nem voltak képesek önmaguk ellátására, ápolásra, gondozásra és állandó felügyeletre szorultak. Ezt a gondozást mellettük 2008 májusától gyermekük, az I. rendű alperes látta el. Az orvosi iratok, valamint az egybehangzó tanúvallomások alapján megállapítható, hogy olyan gondozási, ápolási teendők merültek fel körülöttük, amelyek meghaladták a családjogi szabályok szerinti szülőtartás kereteit. Helyesen ítélte úgy a másodfokú bíróság, hogy idősebb B. L. a tartási szerződés megkötésekor cselekvőképtelen volt, ugyanakkor az egészségi állapotára tekintettel a szerződés megkötésére irányuló jognyilatkozata cselekvőképessége esetében is indokolt lett volna.
- [36] A felülvizsgálati kérelem indokolására tekintettel a Kúria utal arra, hogy helyesen állapította meg a másodfokú bíróság azt, hogy a perbeli esetben a szerződés jóerkölcsbe ütközése nem olyan egyértelműen nyilvánvaló semmisségi ok, amelyet az elsőfokú bíróságnak hivatalból kellett volna észlelnie, illetve a feleket erről tájékoztatnia kellett volna. Egyetért a Kúria a másodfokú bíróság azon megállapításával, hogy erre tekintettel az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmen túlterjeszkedve vizsgálta a szerződés semmisségét a Ptk. 200.§ (2) bekezdése alapján, ezzel lényeges eljárási szabályt (Pp. 215.§) sértett, így a másodfokú bíróság alappal mellőzte az ezzel kapcsolatos indokolást az elsőfokú bíróság ítéletéből.
- [37] Mindezekre tekintettel a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet nem tartalmaz iratellenes megállapításokat, a másodfokú bíróság a bizonyítékokat - az elsőfokú bíróság logikai hibáit kiküszöbölve - okszerűen és ellentmondásoktól mentesen értékelte, amely nem ad alapot a bizonyítékok felülmérlegelésére, a tényállás megváltoztatására.
- [38] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem jogszabálysértő jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [39] A pervesztes felpereseket a Kúria a Pp. 270.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az alperesek

javára a jogi képviseletükkel összefüggésben felmerült felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére, amelynek összegét az ún. felülvizsgálati pertárgyérték alapulvételével a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) bekezdése alapján állapította meg.

- [40] Az I., II., III. és V. rendű felperes költségmentessége és a IV. és VI. rendű felperes illetékeljegyzési joga folytán le nem rótt, az Itv. 50.§ (1) bekezdés szerint számított felülvizsgálati eljárási illetéket a felperesek pervesztességére tekintettel - kérelme arányában - 1/12 részben a IV. rendű felperes köteles megfizetni, míg ezt meghaladó részét a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (1) bekezdése és 14.§-a alapján az állam viseli.
- [41] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a felperesek kérelmére a Pp. 274.§ (1) és (2) bekezdései alapján tárgyaláson bírálta el.
- [42] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271.§ (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2016. október 5.

. Kiss Gábor s.k. a tanács elnöke,
Piltz Judit s.k. előadó bíró,
Ágnes s.k. bíró

Salamonné Dr.
Dr. Csentericsné dr. Ágh Bíró